

TEBENNED BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Tunnerné Buzás Éva: Beszámoló az Édenkert Óvoda 1. nevelési félévéről	2
Halászné Kapcsándi Szilvia: Adományokat vittünk, lelki ajándékokat hoztunk	3
Böröczky Krisztina: Adventi játszótér	3
Baráth Julianna: Igézhirdetés	4-5
Horváth Andrea: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket...”	5
Anyakönyvi hírek	6
Szakács Gergely: Presbiteri hétvége	6
Mayerné Pátkai Tünde: Adventi hitmélítő esték	7
ifj. Márkus Mihály: Munkálatok a templomban 2021-ben	8
Parola Csaba: Az új református énekeskönyvről	8
ifj. Márkus Mihály: Fogadj örökbe egy templomi énekeskönyvet!	9
Hirdetések	12

Lucski Márta, a Pápai Református Teológiai Akadémia Gyakorlati Teológiai Intézetének adjunktusa

Megújulva érkezés

„Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága; Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.”

János 1,4.9

Ismét elérkezhettünk az év fényárban úszó, feldíszített, ragyogó utolsó hónapjához. Számptalan eseményt, szívderítőt és lehangolót egyaránt magunk mögött tudva vagyunk jelen az ideai adventi időszakban. Meglehet, hogy különbözőképpen látjuk az életet, mégis tagadhatatlanul sok dolgot hasonlóképpen élünk át, tapasztalunk meg. Ha nem is értjük feltétlenül a körülöttünk lévő, gyakran ellentmondásos valóságot, egy dologra már mindannyian rájöhettünk. Arra, hogy a történeteket magunk körül, az élet sodrását nem tudjuk befolyásolni.

Azonban van járható út számunkra. Ha nem tudjuk befolyásolni azt, ami körülöttünk van, akkor azon kell dolgoznunk, és azzal kell törődnünk inkább, ami *bennünk* van. Ez az adventi, és majd a karácsonyi időszak arra is szolgálhat, hogy

önmagunkba tekintsünk. Milyen lelkülettel élem az életemet? Hogyan fordulok a mellettem élőkhez? Miképpen látom önmagamot? Mindemellett keresztyén emberként azt a kérdést is feltehetjük magunknak, hogy mit jelent számomra az Istennel való kapcsolat? Ad számomra a hitem elég erőt a mindennapokhoz? Valóban megerősít engem, és hatással van az életemre, a személyiségemre?

Péter apostol első levelének végén ezt a biztatást olvashatjuk: „A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni.” (1Pt 5, 10) Istentől érkezik a válasz és a segítség törekény és bizonytalan életünk összes kérdésére.

De mi az útja ennek a megerősödésnek? Először is megtanuljuk fentről szemlélni az életünket. Ha képesek vagyunk tudomásul venni a dolgok átmenetiségét, és nagyobb távlatban tekintünk az eseményekre, akkor még a fájdalom, a kétségbeesés is elviselhetőbbé válik, így megkönnyebbülhetünk. A világ – Isten bölcs akarata szerint – folyamatosan halad előre, a jelenből múlt lesz, a jövő megélt valósággá válik. Éppen ezért az szolgálja a lelkünk békességét, ha belső örömrünk és annak tökéletes forrása, az igazi Világosság ragyogja be az életünket, és nem az aggódásnak adjuk a legnagyobb teret.

Ha megéltük ezt a belső békét, akkor ez reményt adhat számunkra, hogy bármi is legyen körülöttünk, mégis érdemes a jóra törekedni. Meglátni a jót a saját életünkben, önmagunkban, társainkban. Ezzel a bátorsággal szembe merünk nézni a kihívásokkal, és még a kudarcok sem bizonytalanítanak el, mert él bennünk a remény, a hit, amely szüntelenül erőt ad az élethez.

Mindezek felett pedig ott a szeretet, amely igazán Életté teszi a léteezést. A létezés szeretetével teret adunk a bennünk fényleni akaró Világosságnak. Ha ez az igaz szeretet határozza meg az életünket, amelyet teljessé tesz a hit, a békesség, az öröm és a remény, akkor ez fogja meghatározni azt, hogyan látjuk a világot magunk körül és benne mindazt, ami velünk történik, és nem fordítva, vagyis nem a külső dolgok hatnak majd a lelkivilágunkra, életszemléletünkre.

Ez az életre bátorító, reménységet, hitet és örömet adó Világosság érkezett el Krisztussal a világba, aki ma is meg akarja világosítani minden ember életét. Engedjük be Őt az életünkbe, hogy szeretetének fénye életté váljon bennünk, és megtapasztalhassuk, hogy a mi belső megújulásunk még a környezetünk számára is változást ajándékozhat.

Tunnerné Buzás Éva

Beszámoló az Édenkert Óvoda 1. nevelési félévéről

Az óvoda személyi állományában az óvodalelkész, Pásztor-Dudinszki Éva, gyorsan alkalmazkodott körülményeinkhez, hamar népszerű lett közösségünkben.

Nevelési évünk 34 új gyermek befogadásával indult. A kicsik gyorsan megbarátkoztak az óvodai környezettel, az új szokásokkal, a felnőttekkel. Megkönnyítette dolgunkat, hogy több gyermek érkezett ugyanabból a bölcsődéből, a jóbarátok egy csoportba kerülhettek. Érdeklődők, fogékonnyak, barátkozók. Szépen alakultak a csoportközösségeink, a nagyok kedvesen, befogadón fordultak feléjük. Bátor kiállásról tett mindenki bizonyosságot a Befogadó istentiszteleten.

A covid vírus természetesen befolyásolja mindennapjainkat. A nevelési év megtervezésekor is óvatosan gondoltunk át minden eseményt. A Várkertfürdő úszótanfolyamát kisebb betegségekkel végigjártuk szeptemberben.

3 zöld jeles napot tartottunk ebben az időszakban: szeptemberben a Takarítási világnapot, októberben az Állatok világnapját, decemberben a Madarak karácsonyát. A háziállatokat választottuk idén ismerkedésre, ismét jártunk a Második esély Állatmenhelyen a családok élelemadományaival. Vendégségbe hívtuk Mese kutyust és gazdáját, terápiás foglalkozásra. Elámultunk, milyen sokféle dolgot tudnak megtanulni az állatok. Udvarunk madárlakóinak idén is készültek karácsonyi finomságok, dal és vers kíséretében örömködtünk.

Az Atlétikai Centrum meghívására részt vettünk egy mozgalmas torna-délelőttön az új létesítményben.

Őszi papírgyűjtésünk nagyon sikeres volt, minden segítőknek köszönet! A papír árából minden csoportnak 50 000 Ft értékben vásárolnak az óvónők játékszereket, eszközöket karácsonyra.

A Pegazus Színház első bérletes előadására 47-en váltottak bérletet. A Meseerdő Bábszínház kedves előadását valamennyien megnéztük a tornateremben. Az Egészség hét sokféle tevékenysége mellett védőnők ismeretterjesztő előadásából meríthettek ismereteket a gyerekek.

A „Köszönjük Magyarországnak” országos program részeként néptáncbemutatót vehettünk részt Popovics Márk pápai származású táncművész előadásában.

Az új óvoda alapkövetétele a hideg ellenére nagyszerű esemény volt közösségünknek. Nagyrészt állnak már a falak, kirajzolódnak a helyiségek. Hálás öröm tölti el szívünket.

Sajnos, a szokottnál erőteljesebb számban jelentkeznek idén a felsőlégúti megbetegedések, főként a kiscsoportosokat sújtva.

Az adventi időszakra az óvodát ünnepi díszbe öltöztettük a gyermekek örömeire. A gyertyagyújtás alkalmi szívet melengetők. A Fő téri 2. alkalmon óvodánkat a Mackó csoport képviselte műsorával.

Az ünnep előtti hétfőjére tervezzük az óvodai karácsonyt, valamint a templomi karácsonyi istentiszteletet.

Tartalmas, eseménydús nevelési félévet tudhatunk a hátunk mögött.

Halászné Kapcsándi Szilvia

Adományokat vittünk, lelki ajándékokat hoztunk

Az adománygyűjtések során templomunkban gyakran halottam a Tulipán Gyermekotthonról, sőt 2019-ben a gyülekezetünk is vendégül látta az akkori gondozottakat, személyesen is találkozhattunk velük. Ők azonban mostanra „kirepültek”.

Hálás vagyok az Úristennek, hogy október elején férjemmel, valamint Szakács Gergely nagytiszteletű úrral és gyülekezetünk néhány tagjával együtt lehetőségünk nyílt ellátogatni Holtmarosra.

Az utazást izgatott várakozás és készülődés előzte meg, életkor alapján közösen igyekeztünk személyre szabott ajándékokat vásárolni a gyermekeknek, akikkel gyülekezetünkben még senki sem találkozott, hiszen az elmúlt évben-hónapokban kerültek gondozásba. A korábbi ismert „nagyoknak”, akik az otthonba most is gyakran „hazájárnak” az albérltetük felszereléséhez igyekeztünk hozzájárulni.

Idehaza számtalanszor átgondoltam, milyen lesz, hogyan, mivel tudunk majd a gyermekeknek örömet szerezni. Az első találkozás, a kétnapi „együttélés”, a közös kézműveskedés, játék, meseolvasás, mosogatás, mély és őszinte beszélgetések komoly nyomokat hagytak bennem. Egy gyermekotthonban, messze tőlünk, a Kárpátok ölelésében, az Istenszéke közelében egy olyan hely van, ahol a mindennapi nehézségek, valamint a szülők nélkülözése ellenére is melegség és összetartozás járja át a közösség tagjait. A gyermekektől annyi őszinteséget, tiszteletet, hálát és ragaszkodást kaptunk, amire álomban sem gondoltam. Egyszerű körülmények között élnek, tanulnak, kiveszik a részüket a házi munkából, nincsenek szüleik, saját szobájuk, telefonjuk, gyönyörű ruháik, de nem panaszkodnak, hálásak mindenért. Az érintés, az ölelés, és a rájuk szánt idő, figyelem a legnagyobb ajándék a számukra. Gyermekek még, de pontosan tudják, hogy honnan jöttek, már van viszonyítási alapjuk. Nekünk és a gyermekeinknek gyakran ez hiányzik az életünkből.

Rá kellett döbennem, hogy itthonról olyan könnyű néhány ruhadarabbal és pár ezer forinttal letudni az adományozást, majd elégedetten hátradőlni és azt hinni, hogy én mindent megtettem. El kell menni, oda kell szálni az időt, s legfőképpen magunkat ahhoz, hogy megtapasztalhassuk, hogy mennyire a tenyerén hordoz bennünket a saját hazánkban, a saját családjában a jó Isten. Mennyi mindenért lehetünk hálásak nap, mint nap. Onnan, abból az élethelyzetből, egy másik országból magyarként hazafelé nézve eltörpülnek a mi kis mindennapi gondjaink, és más szemüvegen át kezdjük szemlélni a világot, az emberi kapcsolatainkat, az értékeket, az adományozás kérdést.

Azért mentünk, hogy segíteni tudjunk, hogy adjunk azoknak, akik rászorulnak, akik nem élnek olyan harmonikus életvitelt, nincsenek olyan anyagi jólétben, mint mi, mégis ők adtak nekünk. Olyan lelki ajándékokat, szívet melengető emlékeket, amiket nem lehet pénzért megvenni, nem lehet kicsalni, csak tiszta, őszinte odafordulással Isten kegyelméből elnyerni.

Szívből kívánom, hogy gyülekezetünkben minél többen tapasztalhassuk meg ezt az érzést, hiszen Holtmaroson Katinka, az otthon vezetője és egyben fáradhatatlan hajtómotorja és a gyermekek is igaz barátként várják a Pápáról érkező vendégeket.

Böröczky Krisztina

Adventi játszóház

Gyülekezetünkben hagyományosan november utolsó szombatjára szervezzük az adventi játszóházat, amit az ovisoktól kezdve még talán a nagymamák is mindig lelkesen várnak. Nem is beszélve segítőkinkről... Ők már negyedszer futottak neki, hogy na, akkor most majd játszóházazunk. A vírushelyzet miatt ugyanis három játszóház, amire nagyon készültünk, elmaradt. Idén viszont, mindenféle óvintézkedések mellett- előzetes regisztráció, létszámkorlát, maszkviselés- lehetőségünk volt a meghirdetett programot meg is tartani. Igaz, hogy két, egymástól időben jól elkülönített turnusban, de valamivel több, mint ötven főt- gyerekeket és felnőtt kísérőiket- örvendeztethettünk meg foglalkozásainkkal.

A legkisebbeknek az Édenkert Pápai Református Óvoda munkatársai készültek elő, és fogadták is az izgatott kicsiket és hozzátartozóikat november 27-én délelőtt. A munkából a gyerekek mellett az ügyeskező apukák, nagymamák, anyukák is kivették részüket, és alkották meg azt a sok szép

tárgyat, amelyek azóta bizonyára otthonuk adventi díszai lettek. Mécsesstartók, apró koszorúk, mini Betlehem és ablakdíszek készültek ezen a délelőttön.

A nagyobb gyerekeket öt asztalnál várták segítőkink. A mindig nagy sikert arató és talán legnépszerűbb alkotási lehetőség az adventi koszorú vagy asztaldísz elkészítése volt ebben az esztendőben is. A kreatív gyerekek mellett az alkotni vágyó anyukák is megcsinálhatták az adventi otthon egyik fontos kellékét. Ezen kívül készíthettek még apró ajándékként papírból hajtogatott fenyőfácskát, bájos angyalt, az elmaradhatatlan Mikulást és hozzá rénszarvast. Szintén nagy sikere volt a Nutellás üvegbe bújtatott Betlehemnek is, ami alaposan megdolgoztatott gyereket és felnőtt egyaránt. A foglalkozás végeztével mindenki büszkén vihette haza az elkészült műveket.

Ilt is szeretném megköszönni segítőkinknek a részvételt a játszóház előkészítésében és lebonyolításában, hogy együtt készülődve ismét sok gyereket örvendeztettünk meg ebben az évben is. Bízom benne, hogy legközelebb már mindenféle korlátozás nélkül találkozhatunk a következő, virágvasárnap családi napunkon és játszóházunkban.

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Baráth Julianna igehirdetését közöljük.

Baráth Julianna református lelkész

Ászáron születtem, református templomba járó, hitét gyakorló családban. A Teológia elvégzése után 1985-ben Tácsra kerültem. 2003-ban megválasztottak a kunszentmiklósi Baksay Sándor Gimnázium és Általános Iskola igazgatójának. 2015. február 15-től szolgálók a nyárádi és a pápadereskei református gyülekezetben. 2015. március 1-től a Dunántúli Református Egyházkerület iskolaügyi szaktanácsadója vagyok. 2015 szeptemberétől a PRTA-n gondozom a hittanoktatással kapcsolatos gyakorlati tantárgyakat. 2018. augusztus 1-től a Pápai Református Kollégium Gimnáziuma Művészeti Szakgimnáziuma és Diákotthona vezetésére kaptam megbízást.

Ha meghalljuk ezeket a szavakat: angyalok, vagy „*Ne féljete!*”, különösen így decemberben, akkor a keresztyén embernek Jézus születésének története jut eszébe. Amikor e megtisztelő felkérésnek igyekeztem eleget tenni, és írásban is megjelent igehirdetésem között keresgéltem, magam is meglepődtem, hogy ugyanezek a kulcsszavak és kifejezések vannak jelen a feltámadás örömhírében is. Mi, lelkészek szeretjük az ádventi-karácsonyi igehirdetéseinkben megemlíteni, hogy megváltásunk története nem fejeződik be Betlehemben, mert Jézus születésének története is azért íródott, hogy eljusson hozzánk a Krisztus feltámadásának öröme. Ezért bátorodom egy karácsonyi ünnepi gyülekezeti újság számába elküldeni az alábbi igehirdetést.

Máté 28, 1-10.

„*És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből...*” Mt. 28,2

Az ember életének vannak nagy fordulatai, amikor minden átrendeződik, amikor semmi nem mehet úgy tovább, mint azelőtt. Ezek a fordulatok sok esetben természetes módon tartoznak életünkhöz. Például, amikor egy kisgyermek elkezd járni, teljesen megváltozik a környezetéhez való viszonya, vagy amikor közösségbe adják, bölcsődébe, óvodába, iskolába, szinte minden megváltozik; a napirend, a szülőkkal, testvérekkel töltött idő. És vannak hirtelen, váratlan fordulatok, amelyek megváltoztatják az életünket, egy találkozás, egy váratlan siker vagy csalódás, egy betegség, egy baleset. E felsorolást hallván mindenkinek eszébe juthat egy-egy esemény, ami az ő életét változtatta meg. E viharos jelenségek nagy része elsősorban a lelkünkben megy végbe, de van, amikor ez a vihar a szó szoros értelmében megtörténik, amikor jön az égszakadás, földindulás és kő kövön nem marad. Nem kell ahhoz száz évekre visszatekinteni, hogy eszünkbe jusson a tiszai ciánmérgezés, vagy a kolontári vörösiszap áradat, vagy a mindent magukkal sodró hirtelen viharok, ezekkel az elmúlt hetekben is találkozhattunk.

Isten Igéjében az első mindent átrendező áradat az özönvíz volt, amikor az ember erőszakossága, gonoszsága odáig fajult, hogy Isten megbánta, hogy embert teremtett. És jött az áradat, ami minden addigi gonoszságot, erőszakosságot elsöpört, de Isten ebben a sodrásban, az egy igaz embert nem engedte elveszni, hanem Noén keresztül megmutatta a világ és az ember iránti szeretetét. Minden átrendeződött, új kezdődött. Ezek után Noé a megmenekülés örömeivel mutat be áldozatot, és ad hálát Istennek, aki ígéretet tesz, hogy nem pusztítja el többet a földet.

Ilyen mindent átrendező természeti jelenséggel kezdődik a Krisztus feltámadásáról szóló elbeszélés:

„*És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből...*” (Mt. 28,2) Amikor a menny és föld találkozik, ott minden megrendül, attól kezdve semmi nem úgy történik, mint ezelőtt, az Istennel való találkozás minden esetben átformálja az életünket, összetéveszthetetlenül. Az, aki Isten Szentlelke által részese ennek a találkozásnak, annak eloszanak a kétségei az élő Isten léte felől.

Mózes elhívásakor nem a föld rendült meg, hanem az égő csipkebokor jelezte, hogy Isten szólítja őt. Mózesnek voltak kérdései, de ezek nem maradtak válasz nélkül.

Amikor Jézus, az Isten fia megszületett, ismét találkozott a menny és a föld. Akkor nem a földrengés támadt, hanem az éjszaka közepén „*körülragyogta az Úr dicsősége*” (Lk. 2,8) a pásztorokat és „*hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent*” (Lk. 2,13). E találkozás után a pásztorok nem kérdeznak, kételkednek, hanem indulnak.

Jézus áldozatát, halálát is megrendítő természeti jelenségek követik, sötétség támadt a földön (Mt. 27,45) és „*miután kilehelte lelkét, a templom kárpitja kettéhasadt, és a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak*” (Mt. 27,51). A meggyőződés, a jóbi bizonyosság „*magam látom meg magamnak*” (Jób 19,27, Károli Gáspár ford.) itt sem maradt el, „*a százados, és akik vele őrizték Jézust, látták a földrengést és a történeteket, nagyon megrémültek és így szóltak: Bizony Isten Fia volt ez!*” (Mt. 27,54)

A hét első napjának hajnalán is megindul a föld, ismét találkozott a menny és föld, győzött az élet a halál fölött. Megérkezett az élet Istenének angyala, minden apró részletet figyelembe véve jelenti be a világot megváltoztató hírt, Krisztus feltámadt, aki szenvedésével, halálával megfizette a bűn árát.

Hirtelen odalett a katonák tekintélye, szinte holtra váltak, semmivé lett megkérdőjelezhetetlennek tűnő hatalmuk, fegyverük ereje, megbízói iránti hűségük. A bűn és az istentelen hatalom a szó szoros értelmében megrendült. Ott ahol Isten van jelen, mindenki megszégyenül, aki magát istennek gondolja, vagy aki ember léte ellenére istenként tisztelteti magát.

A Jézust kereső asszonyok számára ez a mindent átrendező földrengés nem a félelem bénultságát hozta, hanem a feltámadás jó hírét. Az élő Krisztussal való találkozás megkérdőjelezhetetlen tapasztalatát. A csodát, hogy ettől kezdve az életüket nem a haláltól való félelem határozza meg, hanem az örök élet öröme. Pilátusnak, a helytartónak, a Főpapnak és az írástudóknak többé nincs hatalmuk, mert Krisztus él.

Jézus feltámadásával minden megváltozott, nem vagyunk zsarolhatók bűneinkkel, kétségeinkkel, mert Jézus él, győzött a bűn és halál felett, mert Ő valóban az Isten Fia!

Barth Károly Kis dogmatika című írásában nagyon szemléletesen ír erről, a nagy átrendeződésről. „De a húsvéti megújulás, egyszer s mindenkorra való megújulás! Jézus Krisztus feltámadásában az Újszövetség szerint ez azt jelenti ki, hogy Isten Fiának személyében az ember javára egyszerűen már megnyerte a diadalt. A húsvét először bizonyára reménységünk nagy kezessége, de ez a jövődő a húsvét üzenetében ugyanakkor már a jelen is. A már megnyert győzelem kihirdetése. A háborúnak vége van, - még ha itt-ott egyes csapattestek lövöldöznek is, mert még nem értesültek a fegyverletételről. A játszma már meg van nyerve, még ha a bukott játékos tehet is néhány húzást. Gyakorlatilag már meg van verve. Az óra lejárt, még ha az inga egy-néhányszor ide-oda lendül is. Ebben a közbeeső térségben élünk: a régiek elmúltak, íme, újjá lett minden! A húsvéti üzenet végeredményben azt mondja nekünk, hogy ellenségeink, a bűn, az átok és a halál már legyőzettek.”

Ezt, a Krisztus áldozata, halála, feltámadása által teremtett új korszakot hirdet nekünk is a földrengés nyomán a sír szájáról elhengerített kő, az angyal bátorító szava: „Ti ne féljétek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjétek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt.” (Mt. 28, 5-7)

Krisztus feltámadásával átrendezte az életet, az életünket, az én életemet is, ami többé nincs a sötét erők, a bűn, a halál uralma alatt, nincs kitől és nincs mitől félni. A feltámadott Krisztussal való találkozás valóban földrengésszerűen rendezi át az életünket, életemet, ami adott esetben lehet rendkívül félelmetes, veszélyes, első pillanatra kétségbeejtő, de ez a találkozás nem pusztít csupán, nem temet maga alá, hanem szabadulást és új életet hoz. (ApCsel. 16,25-32)

Horváth Andrea

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket...”

Ünnepélyes keretek között tették le november 30-án az Édenkert Pápai Református Óvoda új épületének alapkövét. A tervek szerint az intézmény a 2022-23-as nevelési évben kezdi meg munkáját az új helyen.

Szakács Gergely lelkipásztor igei köszöntése után Steinbach József püspök mondott rövid igehirdetést. Gyermekkori élményét idézte fel, amikor egy rendezvényen, hogy jobban lásson, édesapja felemelte – kitisztult a horizont, látott minden lényegeset, fontosat. Ez az isteni felemeltetésnek a lényege is. Az élő Isten felemel bennünket, hogy örökkévaló mennyei távlatokba helyezze az életünket, a látásunkat, gondolkodásunkat. „Azért épül meg az Édenkert Pápai Református Óvoda, hogy ezt a csodát átéljük gyermekkortól kezdve” – mondta a püspök.

Márkus Mihály esperes imádságát követően Dr. Nemes Pál főgondnok hálát adott Istennek, hogy lehetővé tette ezt az építkezést, a pápai református gyülekezetért, az óvoda dolgozóit, a szülőkért. Hangsúlyozta, hogy a református egyház mindig jelentős szerepet vállalt az oktatásban, s ma talán még fontosabb feladat a gyermekek hitben történő nevelése. „Ajándéknak tekintjük gyermekeinket, akiket úgy szeretnénk hitre nevelni, hogy felnőtteként se térjenek el attól” – tette hozzá.

Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára elismerően szólt az önkormányzat és az állam az egyházzal való összefogásáról, ami által létrejöhett az alapkövetétel. Megköszönte az egyházkerületnek azt az áldozatos munkát, amit az oktatás és nevelés területén végez.

Az óvoda építésének tényét örömmel fogadta dr. Áldozó Tamás polgármester is, aki felsorolta az oktató-nevelő munkát érintő fejlesztéseket: Pápán az önkormányzat bölcsődét újít fel, a református gyülekezet óvoda alapkövet helyez el, az evangélikus közösség nemrég átadta az új iskola épületrészét, eközben épül a

református kollégium internátusa, a Türr István Gimnázium felújítása pedig néhány hónapon belül megkezdődik: „Kérdezhetnék, hogy mire ez a nagy tüsténkedés, amikor azt halljuk, hogy kevés gyerek születik, amikor fennáll annak a lehetősége, hogy nem lesz, aki ezekbe az intézményekbe járjon. Mind hisszük, hogy ez nem így lesz. Amikor nehéz idők jönnek, akkor kell minden energiát a jövő építésére fordítani” – mondta a polgármester.

A pápai óvoda alapkövének időkapcsolójában elhelyezett iratot Steinbach József, Nemes Pál, Márkus Mihály, Szakács Gergely lelkipásztor, Gyimóthy Lajos gyülekezeti főgondnok, Soltész Miklós, Áldozó Tamás, Tunnerné Buzás Éva, valamint Nagy Szabolcs, a kivitelező Kovács-Fal Kft. ügyvezetője írta alá, majd elhelyezték azt az épület alapkövébe.

„Legyünk büszkék, hogy számunkra épül a református óvoda, örömünk határtalan” mondta Tunnerné Buzás Éva, az Édenkert Pápai Református Óvoda vezetője. Hálával tartozunk az Istennek, hogy ebben a kegyben részesülhetünk” – fejezte ki köszönetét az intézményvezető. Az Édenkert Pápai Református Óvoda kicsinyei apró kalapácsütéseikkel maguk is hozzájárultak az alapkövetételéhez.

Az ovisok jövő ősszel egy, a jelenlegi épülettel majdnem átellenben levő telken felépülő új óvodaépületbe költöznek, ahol a gyermekvilághoz és a református sajátosságokhoz illeszkedő esztétikus és praktikus környezet várja majd a 106 óvodás gyermeket. Az 1000 m²-es új épületben 60 nm-es tágas és világos csoportszobákat hoznak létre, külön gyermekmosdókat kap minden csoport, valamint tornaszoba, logopédiai szoba, pszichológusi szoba biztosítja majd a gyermekek zavartalan, tartalmas óvodai életét.

Anyakönyvi hírek 2021. szeptember 01 - 2021. november 30.**A keresztség sákramentumában részesültek:**

Bene Péter és Kindert Kata Livia lánya, Lujza; Glatz Dávid és Csizmadia Kitti fia, Áron; Doktorits András és Vona Zsófia fia, Barnabás és lánya, Zita; Jendrics Péter és Zambó Ilona lánya, Noémi; Kis Péter és Kacsó-Pápai Annamária lánya, Olívia Hanna; Miklós Gyula és Mátyás Annamária lányai, Lili Izabella és Boróka Borbála; Puck Richárd és Jambrik Flóra lánya, Annabella; Renczes Tamás és Csákvári Viktória fia, Magor, Vindisch József és Kovacsics Éva lánya, Vanessza.

„Engedjétek
hozzám jönni a gyerme-
keket és ne tiltsátok el űket
Tőlem...”

Isten áldását kérjük a megkereszteltre, hogy növekedjenek lelkében, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Házasságot kötöttek:

Nemere Kristóf és Király Mónika, Böröczky Dezső és Ternován Bernadett, Orbán Dániel és Csillag Bianka.

Isten áldását kérjük a fiatal párok életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra!

Eltemettük:

Patkó Dezső (90), Mesterházy Gyula (75), Kiss Géza (81), Berki Sándor (67), Szabó Dezsőné sz. Takó Irén Gizella (68), Bebiák Istvánné sz. Inotay Gizella Györgyike (91), Pintér Sándorné sz. Dalacsi Mária (99)

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él!

Jézus mondja:
En vagyok a
Feltámadás
és az Élet!

Szakács Gergely

Presbiteri hétvége

„Csendesedjétek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” (Zsoltárok könyve 46,11)

A hétköznapi életben sorra jönnek a feladatok, kihívások. Listát készítettünk a teendőinkről, kipipáljuk, ami kész, újabb teendőket írunk a listára. Intézzünk, szervezzünk, nap, mint nap kézzel tartjuk az életünket. Fontos, hogy alkalmanként kilépünk ebből a „mókuserékből” és ránézzünk az életünkre. Mik az igazán fontos dolgok, hol vannak a hangsúlyok? Mi az, ami jól működik, megy a maga útján, mi az, ami jó, de tudjuk még jobban csinálni és mi az, amit teljesen újra kell gondolnunk?

Így van ez gyülekezetünk életében is. Szervezzük a különféle programokat, alkalmakat, zajlik a csoportok élete, épül az új óvoda, karbantartjuk ingatlanjainkat, stb. Azonban szükség van arra, hogy időnként, de legalább évente egy alkalommal megálljunk és kiértékeljük gyülekezetünk életét. Ez a fajta kiértékelés a vírushelyzet miatt a tavalyi évben elmaradt, azonban idén ősszel meg tudtuk tartani. Október 22-23-án a Balatonszárszói SDG Konferencia-központban gyülekezetünk presbitériuma és Stratégiai Csoportja szűk másfél napban rátekintett az elmúlt két és fél – három év történéseire. Ebben a munkában segítségünkre volt a Barnabás Csoport két munkatársa Heizer Tamás és Szabados Zoltán. A Barnabás Csoport kifejezetten keresztyén vezetők és keresztyén közösségek mentorálásával foglalkozik, hosszú évek óta segítenek gyülekezetünk életének tervezésében.

A teljesség igénye nélkül az alábbi főbb pontokat foglalmaztuk meg. Három éve foglalmaztuk meg, hogy

gyülekezetünk küldetésében a legfontosabb Isten dicsőségére élni, a közösségben megerősödni, tanítványként elköteleződni Jézus Krisztus követésére és szolgálatot, feladatot vállalni gyülekezetünk életében. A kiértékelés megmutatta, hogy történetek lépések ezekben a témákban, de még nagyon messze vagyunk a kívánt céltól. Újra fókuszálnunk kell ezekre a célokra és mindent megtenni a kívánt eredményért.

Külön időt szántunk, hogy az elmúlt évekre való visszatekintésen belül az óvodánk és a gyülekezet kapcsolatát megvizsgáljuk. Azt látjuk, hogy nagy szükség van arra, hogy a gyülekezet még jobban részt vegyen az óvoda életében, még több segítséget adjunk az óvodalelkésznek, még több gyülekezeti tag személyes kapcsolatot építsen ki az óvoda munkatársaival és családokkal. Fontos, hogy „ide szeressük” őket, ne csak két intézmény legyen egymás mellett. A kapcsolat ne formális, hanem valóban élő és szoros legyen.

A hétvége mottójaként megfogalmazódott, hogy rohanó életvitelünkben sokszor a leglényegesebbre nem szánunk időt, magára Istenre. Ezért is érezzük fontosnak a 46. Zsoltár üzenetét: „Csendesedjétek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” Isten mindenkit hív a vele való közösségbe. Ennek a közösségnek, kapcsolatnak a megéléséhez lelassulásra, megállásra, külső és belső csendre van szükség. Ha így élünk, akkor meghalljuk Isten hangját, megértjük, mit akar véghezvinni rajtunk keresztül gyülekezetünkben és ebben a városban.

Mindez, amit megfogalmaztunk, nemcsak a vezetők, presbiterok, lelkészek feladata és felelőssége, hanem minden gyülekezeti tagé is. Isten mindenkit hív a vele való közösségbe és mindenkire bíz feladatot, tennivalót. Imádkozunk gyülekezetünkért, hogy valóban olyan közösséggé tudjunk válni, amelynek azt maga Isten eltervezte. Keressük a lehetőséget, hogy a közösséghez való laza kapcsolódáson, a vasárnapi istentiszteleteken túl is tegyünk Isten ügyéért!

Mayerné Pátkai Tünde

ADVENTI HITMÉLYÍTŐ ESTÉK

November 24-25-26-án, a református ótemplomban szervezték meg gyülekezetünk lelkipásztora az adventi hitmélyítő estét, amelyen Szabó J. Róbert, a litéri gyülekezet lelkésze, a Veszprémi Egyházmegye esperese igeszoigazgatását hallhattuk. A már hagyománnyá vált keretek szerint fél hat és hat óra között közös énekléssel készülődött a gyülekező hallgatóság az igehallgatásra, amelynek textusait a szolgálattevő lelkipásztor Ézsaiás könyvének 40. fejezetéből választotta.

Az első estén az első 5 vers alapján elhangzott prédikációban a fogságba került zsidó nép sorsa és az Ézsaiás által hozzájuk szóló vigasztaló isteni üzenet viszonya került a középpontba. A templomtól, múltjától, szabadságától megfosztott nép számára szólt a vigasztalás a Szentírásban, hogy szabad az út a reménység Istenéhez. Az igehirdető párhuzamot vont az őszötvetségi események és a világjárvány következménye miatt bezáruló emberi élethelyzetek között. Lehet, hogy bajban, mélységben vagyunk, hogy körülöttünk sok minden bezárul, de az Istenhez vezető út számunkra is nyitva van. Széthulló világunkban nagy szükség van a vigasztalásra. Ezért minket, akik már megismertük Krisztusban az Isten szeretetét, szól és cselekvésre készít az Ézsaiásra bízott üzenet: "...vigasztaljátok, beszéljétek, hirdessétek!"

A második estén a 6-11. igeszakasz két kiemelt kérdésére kaphattunk választ. A „mit hirdessek” bizonytalansága mögött a kétség és készség feszültsége húzódik. Ézsaiás maga is ezzel a dilemmával küzdhetett. Miről beszéljen a fogságban, a jövő reménységétől megfosztott zsidóság számára, van-e értelme egyáltalán a szónak, ugyanakkor belülről is indítást érzett arra, hogy feladata, elhívása, küldetése van. Isten arra figyelmeztet bennünket- mondta az igehirdető, hogy mondanivalónk tartalmát nem a körülmények határozzák meg, Isten parancsa élethelyzetektől független. *Miről szóljon hát az üzenet?* A szentírási szakasz erre is választ ad. Arról kell beszélni, hogy Isten maga érkezik hozzánk mint győztes hadvezér az ő hatalmával, aki elhárítja az akadályokat, és érkezik mint a pásztor, aki ismeri és szelíd szeretettel vezérli az ő nyáját.

A záró alkalmon a 27-31. igeversekből arra világított rá a prédikátor, hogy hiába figyelmeztette népét Isten a prófétái által, abban a hamis hitben éltek, hogy mindegy mit tesznek, hogyan élnek, Isten úgyis eltűnteti a rájuk támadó seregeket. Nem mérték föl, hogy Babilon Isten ítélő keze, ami éppen hűtlenségük miatt rőtt rájuk próbát. Azután pedig olyanok lettek, mint aki amnéziában szenved. Tudták, de mégsem hitték, hogy Néki gondja van rájuk. Pedig Isten a mélységben lévő ember gondolatait tudja. Ő maga mondja a szívükön lévő panaszt: *rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé.* A párbeszédbe Isten 3 olyan kérdést tesz föl választott népének, amelyben meg is mutatja önmagát. *Kihez hasonlítatok engem? Miért mondd ezt? Nem tudod, hogy örökkévaló Isten az Úr?* Isten az örök jelen, a mélységben és a magasságban mindig ugyanazzal a szeretettel fordul az övéihez. Ki sem kell mondanunk, Isten a gondolatainkat, a sóhajainkat is ismeri, és hatalma van arra, hogy megsegítsen. Isten csak egy imádságnyi távolságra van tőlünk. De vajon a mi belé vetett bizodalmonk célnaszálhoz vagy a hajókötélhez hasonlít.

A járvány-helyzetben ennek az adventi hitmélyítő sorozatnak különleges aktualitása van. Érdemes újra megnézni, meghallgatni. Elérhető a gyülekezet facebook oldalán.

Az igehirdetés rövid összegzése után szeretettel ajánlom a kedves olvasó figyelmébe a Szabó J. Róbert espres-lelkipásztossal készített interjút.

1. Mióta szolgál sz Litéren?

Feleségemmel, Mayer Melindával, 2013. augusztusa óta szolgálunk itt Litéren. Jászberényből költözünk ide, ahol én 13 évet, Melindával együtt pedig öt évet szolgáltunk együtt. Két kislányunk van.

2. Hány gyülekezet és intézmény gondját viszed a vállaidon esperesként?

A Veszprémi Református Egyházmegye a Dunántúli Református Egyházkerület kisebb egyházmegyéi közé tartozik. Az Egyházmegyében 52 gyülekezet és az azokban szolgáló 35 lelkipásztor bízott rám. Valamint hét általános iskola és három óvoda működik területünkön. Az Egyházmegye fenntartásában pedig a Pap Kovács Gábor Idősek Otthona végzi szolgálatát.

3. Szolgáltál-e már valamikor Pápán?

Most szolgáltam Pápán először. Valamikor évekkkel ezelőtt, még jászberényi lelkészként, a gyülekezet szépkorú csoportjával kirándultunk Pápára, és akkor részt vettünk egy istentiszteleten is. De akkor csak igehallgatóként voltam az istentiszteleten.

4. Hogy élted meg a pápai hitmélyítő estét?

Nagyon jól éreztem magam ezeken az alkalmakon! Az alkalmakon részt vevőkön túl, nagyon sokat adott ehhez az a környezet, ahol az alkalmak voltak. Áldottak voltak az estét megelőző éneklések is, amelyek ráhangoltak bennünket az ige hallgatására. Ha a magam szolgálatát kell értékelnem, akkor a legfelszabadultabb a harmadik, záró alkalmon voltam. Nagyon köszönöm nagytiszteletű Márkus Mihály esperes úr, régi barátom, meghívását és a gyülekezet tagjainak az esték alatt megtapasztalt figyelmét és szeretetét! Jó volt itt lenni!

5. Hogy látod, a koronavírus-járvány megváltoztatja-e gyülekezeteink életét?

A járvány igazi "pusztítást" talán akkor tudjuk majd igazán felmérni, amikor egyszer - reméljük így lesz! - véget fog érni. Valamit érezhettünk már a hatásából a tavaszi nyitás után is, hiszen kevesebben tértek vissza templomainkba istentiszteleteinkre. A mi Egyházmegyénkben, de gondolom így volt ez országosan is, anyagilag is megviselte, megviseli a járvány közösségeinket. Nagyon sok múlik azon, hogy a helyi közösségek mennyire tartják fontosnak egyházközségeik fennmaradását! Ott, ahol eddig sem volt annyira fontos, azok a gyülekezetek a nemlét határára sodródtak. De a járvány új utakat, új csatornákat is nyitott számunkra! Az online térben például egy egészen más hallgatóságot szólíthattunk meg, mint normál időben. A mi litéri közösségünkhöz olyan emberek "csatlakoztak", néha még az online érből kilépve is, akikkel egyébként sohasem találkoztunk volna! Egyszóval a koronavírus-járvány változásra kényszerített bennünket. Voltak és vannak ennek a változásnak sajnos vesztesei is, de akik tudtak alkalmazkodni az új helyzethez, azok hosszútávon inkább nyertesei lehetnek a járvány alakította helyzetnek. De hála Istennek, az Ő kezében van a jövőnk!

6. Mi most a legnagyobb kihívás ebben a nehéz időszakban az Esperes-lelkipásztor számára?

Részben ugyanaz, mint a járvány mentes időben. Egyben tartani az Egyházmegyét. De talán most még inkább odafigyelni a lelkipásztor kollégákra, segíteni a szolgálatukat a háttérből, biztatni és támogatni őket. Megpróbálni támogatni őket, és az adott szűkös anyagi keretből segíteni azokat a közösségeket, akik anyagi nehézségekkel küzdenek.

Gyülekezeti újságunkon keresztül is köszönjük Szabó J. Róbert esperes úr pápai hitmélyítő sorozatát, sok áldást kívánunk életére, minden szolgálatára.

íjf. Márkus Mihály

Munkálatok a templomban 2021-ben

2021. január elejétől gyülekezetünk akkori lelkes elnökét bízta meg a Pápai Református Egyházmegye gyülekeze-
teinek közössége az Egyházmegye vezetésével. Fontos
feladat volt ebben az esztendőben, hogy az Esperesi Hivatal
számára méltó elhelyezést találjunk. Felmerült lehetőség-
ként a gyülekezeti ház valamelyik közösségi tere, de a
választás végül a templom első emeleti, korábban lelkesi
hivatalként működő terére esett.

Természetesen, tudtuk, hogy a 2008 óta nem használt
helyiségek teljes felújítását el kell végezni. Különösen is
fontos volt a fűtés megoldása, hiszen a korábbi,
villanykályhás fűtési forma nagyon költséges lett volna. Az
első emeleti hivatalok villamoshálózatára is ráfért már a
csere. Emellett fontos volt, hogy egy ajtót nyissunk az
Immánuel Községi Ház felé eső oldalon az első emeleti
hivatali helyiségek irányába. Ennek ötlete onnan született,
hogy így a templomnak a gyülekezeti ház felé eső lépcső-
házát lehet majd használni az Esperesi Hivatal számára.

A munkálatok kivitelezéséhez a legfontosabb volt egy új
gázterv elkészítése, hiszen a fűtést modern, kondenzációs
gázkazánnal, és radiátorokkal képzeltük el.

A tervek elkészülte után elkészítettük az árajánlat kéréseket,
majd külön a gáz-, és fűtészerezésre, a kőműves, asztalos,
és festési munkálatokra, illetve a villanyhálózat felújítására
szerződünk. A teljes beruházás során, amely nagyság-
rendben 5,6 millió forintba került, amiből az Egyházmegye 5
millió forintot adományozott az Egyházközségnek, megújult
a 3 szint fűtése, a középső szinten a 2 hivatali helyiségben
teljes elektromos hálózat csere történt, új, modern
világítótesteket helyeztünk el, ajtót nyitottunk a déli
lépcsőházba, a nyílászárókat újra mázoltattuk, a falakat
újrafestettük, illetve a parkettát lakkoztattuk. Végül a korábbi
lelkesi hivatal bútoraiival, illetve az Egyházmegye
tulajdonában levő bútorokkal rendeztük be a helyiségeket.

Hálát adunk a Pápai Egyházmegyének a támogatásáért.

Isten áldását kérjük az Egyházmegye életére és szolgálá-
tára.

A 2021. év másik projektje a portikusz lépcsőjének felújítása,
valamint a templom belső villanyhálózata egy részének
felújítása volt. Ezen munkálatok elindításának feltétele az
volt, hogy a gyülekezet támogatást nyerjen a 2020 őszén
beadott templomfelújítási pályázaton. Viszonylag későn,
2021 júniusában derült ki, hogy a Magyar Templom-felújítási
Program keretében 14 926 068 Ft támogatást ítéltek meg a 2
részmunkára.

A támogatási szerződés aláírását követően álltunk neki a
munkálatok költségkiírásának, valamint az árajánlatok
bekérésének. A Presbitérium végül 2021. november elején
és végén a DePepper Kft-t bízta meg a főbejárat lépcsőjének
teljeskörű felújításával, és Konrád András vállalkozót bízta
meg az áramhálózat részleges felújításával. A munkálatok
nagyobb része vélhetően az új esztendő első heteiben
kerülnek elvégzésre, és reményünk szerint 2022.
márciusára már átadásra is kerülnek

Köszönetet mondunk a Bethlen Gábor Közalapítvány, a
Pápai Református Egyházmegye, illetve az Egyházközség
tagjainak nagylelkű támogatásáért.

Parola Csaba

Az új református énekeskönyvről

Az új református énekeskönyv advent első vasárnapjától, azaz november 28-tól a Magyarországi Református Egyház hivatalos
énekeskönyve. Az utolsó, egész országot érintő énekeskönyvi bevezetés több, mint 70 éve történt, így igazán indokolt volt annak
megújítása. Az 1996-os Magyar Református Énekeskönyv (amit a gyülekezetünk is használ) használatával kapcsolatban nem
alakult ki egyházunkon belül egységes vélemény, így csak nagyon kevés gyülekezet vezette be.

A régi énekeskönyvvel összehasonlítva jelentős bővülést tapasztalhatunk, ugyanis a régiből mindössze 56 (szinte sohase, vagy
egyéltalán nem használt) ének maradt ki, viszont 210 új énekkel bővült. A legjelentősebb bővülés az ünnepek énekeinél
tapasztalható (60 új ének), de jelentős változás az ún. zsoltárdicsérek külön témakörbe való csoportosítása (47 ének). Az új
szövegek és dallamok megjelenése mellett külön kiemelendő a régi énekek szükséges dallami és szövegi változtatása (ezek
jelentős része csak apró szövegi modernizációs változtatás). Mindezek mellett összességében elmondható, hogy az új
énekeskönyv gerincét a zsoltárok és zsoltárparafrázisok, valamint a reformáció korabeli énekek alkotják, de természetesen
bőven tartalmaz 20. századi, valamint kortárs szerzők műveit is.

Gyülekezetünkben is időszerű a váltás, hiszen hosszú ideje használunk két énekeskönyvet. Úgy vélem, a 2022-es év egyik fontos
beruházása kell, hogy legyen az énekeskönyvek beszerzése, amint újból lehetőség lesz beszerezni. Külön öröm, hogy az új
énekeskönyv ünnepélyes bemutató istentiszteletén a Kálvin téri református templomban gyülekezetünk kórusa is szolgálhatott,
képviseelve a Dunántúli Református Egyházkerületet.

ifj. Márkus Mihály

Fogadj örökbe egy templomi énekeskönyvet!

A Pápai Református Egyházközség Presbitériuma 2021. december 3-án megtartott ülésén úgy határozott, hogy a Magyarországi Református Egyház Zsinata által elfogadott új hivatalos énekeskönyvet 2022 folyamán gyülekezeti használatba veszi. Ennek elengedhetetlen feltétele, hogy a templomban levő énekeskönyveket az MRÉ 2021. elnevezésű énekeskönyvekre cseréljük. A Presbitérium biztatja a gyülekezeti tagokat, hogy anyagi lehetőségeikhez mérten vásároljanak majd az új énekeskönyvből (jelenleg a készletek kifogytak, folyamatban van a második kiadás nyomtatása), de a templom számára 300 példányt szeretnénk megvásárolni. Ennek költségei mintegy kilencszázezer forintot tesznek ki.

Az Egyházközség Presbitériuma meghirdeti a „Fogadj örökbe egy énekeskönyvet” akciót, amiben azt kéri, hogy a gyülekezet tagjai 1-1 énekeskönyv árát fizessék be adományként a gyülekezet pénztárába, vagy utalják át az Egyházközség bankszámlájára, s a 300 db templomi énekeskönyvet közösen rendeljük meg, és majd ünnepélyes keretek között vesszük használatba. Egy énekeskönyv ára – kedvezményesen – kb. 3.000 Ft-ot tesz ki. Ennek befizetésével lehet „örökbe fogadni” egy templomi énekeskönyvet.

Elképzeléseink szerint a templomi, 1996-os új énekeskönyvek használható példányait kárpátaljai gyülekezeteknek ajánljuk fel.

Fogadj örökbe egy énekeskönyvet! Természetesen, akinek anyagi helyzete megengedi akár több énekeskönyvet is „örökbe fogadhat” a megfelelő támogatás befizetésével.

Köszönjük már előre is a gyülekezet adakozó szeretetét. Adja Isten, hogy az új énekeskönyvek használatbavétele is mozdítsa elő közösségünk megújulását.

Támogatások befizethetők gyülekezetünk pénztárába, vagy átutalhatók az Egyházközség bankszámlájára. (Pápai Református Egyházközség 12085004-00102657-00100002 – közlemény: fogadj örökbe egy énekeskönyvet)

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 10:00 istentisztelet
(templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 11:00 Ép testben ép lélek
csoport

hétfő 18:00 Mécses kör

hétfő 18:00 Utazók kör (2 hetente)

kedd 18:00 Forrás kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre

szerda 18:00 Bárka kör

szerda 18:00 Felnőtt Bibliakör

szerda 18:00 Immánuel kör

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör

csütörtök 18:00 Énekkari próba

szombat 16:00 IFI óra

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00
Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi
Bibliaóra (Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30
Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30
Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

havonta 2 alkalommal Férfi Kör

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk
életét, szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank, 12085004-00102657-00100002

Református Eklezsia Alapítvány: OTP Bank, 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a **lakcím változásáról**) mielőtt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel: 89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket, hozzáaszlásaikat, megjegyzéseiket! Keressék fel!

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Karácsonyi alkalmak

December 24. péntek 15:30
Gyermekek karácsonya

December 24. péntek 22:00
Éjjeli istentisztelet

December 25. szombat 10:00
Karácsony első napi úrvacsorás istentisztelet, felnőttkonfirmáció

December 26. vasárnap 10:00
Karácsony másodnapi istentisztelet úrvacsorával, legátus: Miklós Csongor

December 31. péntek 17:00
Óévi hálaadó istentisztelet, úrvacsora

Január 01. szombat 10:00
Újévi ünnepi istentisztelet, úrvacsora

Január 22. szombat 17:00
Ökumenikus imahét ünnepi alkalma
Steinbach József püspök, Dr. Udvardy György veszprémi érsek és Szemerei János evangélikus püspök szolgálatával

*Az angyalok dicsőítő énekét folytató,
Krisztust magasztaló, áldott karácsonyi
ünnepeket és áldott új esztendőket kívánunk.*

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 200 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Baráth Julianna, Böröczky Krisztina, Halászné Kapsándi Szilvia, Horváth Andrea, Kövy Rózsa, Lucski Márta, Mayerné Pátkai Tünde, ifj. Márkus Mihály, Parola Csaba, Szakács Gergely, Tunnerné Buzás Éva, Varga Jenő.

Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter

Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: Szakács Gergely lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 1000 példányban.